

Vilinn.

Lestrarfél. í Skólabejarstökn.

I. áv.	16. mars 1899.	12. bl. ad.
--------	----------------	-------------

Barnauppfraedslon.

Mer hefur dottið í hug, að það
veri vel tilhlýðilegt, að ég sem
ritstjóri þessa blads, ritandi
um barnauppfraedingu.

Og líka þar sem ég er barna-
kennari og hef verið það í
mörg ár, þá mundi það vera
samboðið stöðu minni. En
menn verða að fyrirgefa,
þótt ég verði talsvert lang-

ordur, því málið er stórt, sem
rett er um.

Mér hefur dottið í hug að
skipta grein minni niður í 4
parta: umgangskennsla, heim-
iliskennsla, sem hjör kvenna-
anna og um uppfreslu
barna, því háfud á tala.

I.

Þins og hjör almennings eru
nú, virdist eigi vera átt
að hugsa sér betri kennslu-

áferð enn nú tíðkast í
öllum sveitum, o. s. l. umgangs-
kennara kennsluna. Stunditad
þessa margir alitid betra, að
þanna upp fótum skólum,
t. d. að leyfjast væri sér-

herra, hjólpadi meir og stjórkti
mig, svo meir gætti vel, því
ej var hallaður upp til
stodfestingarinnar.

Það sem huggjafi mig mest
því, var það, að þerminn-
gættin mín (3), voun all
svo vel að ein í öllu og
háfnu notid bestu tilvagn-
ar hjá Jansari gamla barna-
kennara, sem var og er, besti
kennari.

Þegar ej svo, um tuitugs
aldur, þá að lena af sjálfs-
minn hvat og með minum
litlu efnum, sem ej þá var
línum að vinna meir, heit-
strengdi ej við sjálfan mig,

ad ef quod lafadi meir ad leifa
lengi, skyldi ej vanda barna-
kennani og kenna börnum
ad lesa, skrifa og reikna
og svo frv. Og þetta þykist
ej hafa emt, þar sem ej
er lúinn í vor ad kenna
15 vetur, á 63 stöðum og
sem 460 nemendum.

(Framhald sider).

Baldvin Bergvinsson.

" " "
Oinn meðbroðir vor.

Fagurt er það, og gudi al-
födur þóert, þegar kristnin
meim hjálpa upp á laig-
staddolan broður sinn.

... Eg get ekki elskad þá möður í circla og semleika, sem
eyð eldi og brumisteyri af börnum sínum, þó henni semmi óskapur sé þann.

sílfur terna appaprett
þinn al. Þess hefur
til hressu þess þygar.
En ej get ekki els-
kað þá möður, sem
þá eg finni eitthvað
hennar, sem hvor
þess leörnir síni, svo þess
andi sé, þó þau vinni þygar
henni laki brotin. Eg get ekki
elskad þá möður, sem ekki tíni ad
opna eina gullhistuna eða da
kútinn, sem hennar bestu
sem alitast, segyja, hún sé svo
rík af, en gengur sjálf í gótt
görmum, svo börnin hafa ekki
við ad betta hana. Eg get ekki
elskad þá möður, sem elur börn-
in sín upp við kalduyndi og
handstjörn, tvo þridja parta af
þess þeirra. Eg get ekki elskad
þá möður, sem sveltir börnin sín,
svo þau veslast upp úr hvar og
hungri, þar til þau hruga örend
ad brjóstum hennar. Meir er

þann ómögulegt að elska
að ef þú þad sem ég hefji lifan
lengi, skur fyrir að sé gott og
þessu er þú þad en þú mæður.
Ég frá að mér fimmist gamla
aðllkanan gáð og ástrík mæður,
og vandrúddi heita og einbeiga
þessar ást. Ég álit að all jörðin
sé ein mæður allra manna, sem
á henni fæðast, lifa og deyja, og
Ísland sé að eins kartrúgl á
manni stóru tærni, á þeirri
mæður. Mörug fátæk og umkom
litil börn fjallkonunnar hafa
ekki haldist við hjá henni og
þú flúid frá henni, aum og all
þunfanli, og kama ein sjálf í
föstar hjá þannari konu langa
vestur í hefi, sem Ameríka heita
og sem amant miklu letur allan
þeirra þunfan, en þeirna eigin
mæður, fjallkonan, gæði meðan
þau vana heima. Þessi kona
eda föstra, en þú að minna álit
miklu mállegri fyrir að fjall.